

[Indenrigsministeren.]

Kommunale Ejendomme er ikke generelt undtaget fra Ordningen, medmindre Kommunen paa samme Maade som Staten har oprettet en særlig Forsikringsfond og derigennem overtaget Risikoen som Selvassurandør. I Statsadministrationen, skal jeg dog sige, findes der nogle Ejendomme, som er brandforsikrede i private Selskaber og derved automatisk optages i Krigsforsikringsforbundene.

Endelig er der en Del Ejendomme, som er undtaget paa Grund af deres Anvendelse. Jeg ved, at der i det nedsatte Udvalg har været drøftet den Mulighed at undtage industrielle Ejendomme, men man har ikke anset dette for tilraadeligt. Forsikringsmæssigt er det jo en Fordel at have saa mange Ejendomme med som muligt, og Risikoen for Smaabedrifterne inden for Industrien er i hvert Fald næppe større end Risikoen for almindelige Ejendomme. Hertil kommer, at Grundejerne i København og Købstæderne er interesserede i Industriens Opretholdelse af Hensyn til Byernes Trivsel og derigennem ogsaa Udlejningsmulighederne. Ofte kan en mindre Købstads hele Økonomi jo siges at være afhængig af Beskæftigelsen i nogle faa Industrivirksomheder. Og endelig kommer hertil, at dersom man vilde undtage industrielle Ejendomme, vilde der opstaa en Række Afgrænsningsvanskeligheder. Det foreslaas derfor, at industrielle Ejendomme, som er brandforsikrede, medtages, og at kun militære Anlæg, Fabrikker og Værksteder for Fremstilling af Krigsmateriel samt en Række kommunale Værker undtages.

Endvidere har man udskudt de kongelige Slotte og Palæer. Disse Slotte og Palæer undtages altsaa, selv om de af særlige Grunde maatte være brandforsikrede i private Selskaber eller genforsikrede i saadanne Selskaber. Endvidere undtages Kirkerne. Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at enkelte af Domkirkerne er forsikrede i private Selskaber til overordentlig store Beløb. Endelig har man foreslaaet, at offentlige Hospitaler, Lufthavnes, Jernbaners og Sporvejes Bygninger, kommunale Elektricitets- og Vandværker undtages.

De brandforsikrede Ejendomme, som omfattes af Krigsforsikringen, inddeles nu ved Lovforslagets § 1 i fire Krigsforsikringsforbund. Dette Udtryk — Krigsforsikringsforbund — er valgt efter Forbilledet fra Ulykkesforsikringslovgivningen, idet det menes bedre end Udtrykket „Forening“ at fremhæve Sammenslutningens tvungne Karakter. Disse fire gensidige Krigsforsikrings-

forbund foreslaas kaldt Krigsforsikringen af Bygninger i København, Krigsforsikringen af Bygninger i Købstæder, Krigsforsikringen af Landbrugsbygninger og Krigsforsikringen for bymæssige Bebyggelser i Landkommuner. Disse fire Forbund er økonomisk uafhængige af hinanden. Grundejerne i Landbrugsgruppen f. Eks. kan altsaa ikke i Kraft af denne Ordning komme til at betale Skader, der sker i Byerne.

Den nærmere Ordning af Gruppeinddelingen i § 1 er i øvrigt den, at Krigsforsikringen af Bygninger i København omfatter Bygninger i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner; af forsikrede Bygninger i det øvrige Land omfatter Krigsforsikringen af Bygninger i Købstæder de i Købstadkommuner beliggende Bygninger, der ikke hører til en Landbrugsejendom og ikke ejes af et Andelsmejeri eller Andelslagteri; Krigsforsikringen af Landbrugsbygninger omfatter dem, der hører til en Landbrugsejendom eller ejes af et Andelsmejeri eller Andelslagteri; Krigsforsikringen for bymæssige Bebyggelser i Landkommuner omfatter alle andre Bygninger.

Ved den foreslaaede Inddeling deles Landet i fire omtrent lige store Grupper, idet Hovedstadsgruppen omfatter en Forsikringssum paa i alt ca. $4\frac{1}{2}$ Milliard Kroner, Købstadsgruppen ca. $3\frac{1}{2}$ Milliard Kroner, Landbrugsgruppen ca. 3 Milliarder og Gruppen bymæssige Bebyggelser i Landkommuner ca. 4 Milliarder. Den bymæssige Bebyggelse omkring Hovedstaden og Købstæderne er medtaget i den Gruppe, jeg her sidst nævnte. Man kan naturligvis diskutere, om denne Inddeling er den eneste Løsning. Det er mig bekendt, at Udvalgets Drøftelser paa dette Punkt har været særlig indgaaende, og at man har været inde paa forskellige Mellemløsninger. Af praktiske Grunde kan man imidlertid kun arbejde med en Afgrænsning efter Kommuner eller efter Kriteriet Landbrugsejendomme og andre Ejendomme. Man kan ikke henføre bymæssige Bebyggelser til Købstadsgruppen, idet Brandforsikrings-selskaberne ikke kan opdele Forsikringsbestanden efter Bebyggelsens Tæthed.

Et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været indgaaende drøftet, er dette, om der er Anledning til at foretage en yderligere Tarifiering end den, der er en Følge af Inddelingen i fire Forbund. Udvalget har ikke anset dette for tilraadeligt. Der kan selvfølgelig anføres en Række Betragtninger for at foretage en Inddeling efter Faregrad, men saadanne Betragtninger hviler paa et alt for løst Grundlag og kan ikke under-